

der senere gennemføres det også af flertallet anerkendte princip om samtidighed mellem indkomst, husleje og boligstøtte.

Ad § 7, stk. 3.

Under hensyn til det anvendte indkomstbegreb foreslås flertallets forslag om fradrag for børn ændret fra henholdsvis 2.000 kr. til 2.400 kr. og fra 1.000 kr. til 1.200 kr. Ændringen betyder i praksis en relativ forbedring for de laveste indkomster.

Til nr. 8.

Ændringen er redaktionel og skyldes, at ligningslovens § 22 er erstattet af den nævnte særlige lovgivning om nedslag i skatteansættelsen.

Til nr. 9 og 10.

Bestemmelserne i flertallets forslag er præget af, at der ikke anvendes den af mindretallet foreslåede samtidighed, og kan derfor i mindretallets forslag erstattes af en regel, der gør det lettere at regulere under hensyn til ændringer i husstandens forhold.

Til nr. 11.

For at lette beregningen og udbetalingen af boligsikringsydelse foreslås det, at den enkelte ydelse skal afrundes til beløb, der er delelige med 60. Herved kan der, også hvor boligsikring vedrører en del af en måned, ske udbetaling i hele kronebeløb, ligesom den normale månedlige udbetaling kommer til at udgøre beløb delelige med 5. Samtidig foreslås det, at den mindste boligsikring, der kan udbetales, ændres fra 150 kr. til 120 kr., svarende til de hidtidige regler om ydelse af huslejetilskud.

Endvidere foreslås det — efter ønske fra de kommunale organisationer — at der åbnes adgang til i lighed med, hvad der er tilfældet efter den nuværende huslejetilskudsordning, at træffe aftale med udlejer om, at boligsikringen udbetales til denne.

Til nr. 12.

Den foreslåede affattelse af § 13, stk. 3, svarer til § 96 i lov om boligbyggeri, hvor der af hensyn til den forskellige udbygning af de forskellige hovedstadskommuner er fastsat bestemmelser om indbyrdes refusion af huslejetilskudsbetalingerne. Baggrunden herfor er den, at hovedstadsområdet bolig-

forsyningsmæssigt må betragtes som en helhed, og at det derfor må anses for rimeligt, at kommunernes udgifter på dette område fordeles rimeligt imellem dem. Området er i lov om boligbyggeri direkte fastsat i loven, men under hensyn til den stedfundne og fremtidige udvikling af hovedstadsområdet foreslås det, at boligministeren bemyndiges til at foretage fordelingen og træffe afgørelse af, hvilke kommuner ordningen til enhver tid skal omfatte.

Den foreslåede § 13, stk. 4, svarer til § 97, stk. 2, i lov om boligbyggeri.

Til nr. 13-16.

Disse bestemmelser omhandler kommunernes adgang til fortsat at opretholde og etablere særlige kommunale folke- og invalidepensionistboliger. Bestemmelserne er således en videreførelse af de hidtil i lov om boligbyggeri indeholdte bestemmelser herom. Da kommunernes udgifter ved sådanne boliger fremtidig forudsættes afholdt som boligsikringsudgift, foreslås reglerne optaget i lov om boligsikring i stedet for i lov om boligbyggeri.

Til nr. 13.

Det nye stk. 2 i § 16 svarer til stk. 1 i § 74 i lov om boligbyggeri med den tilføjelse, at der udtrykkeligt hjemles kommunerne adgang til at leje pensionistboliger i det almennyttige byggeri. En sådan adgang har også hidtil været til stede efter fast praksis og efter den hidtil gældende lov. Bestemmelsens stk. 3 svarer til § 77, stk. 3 og 4, i lov om boligbyggeri.

Bestemmelsens stk. 4 svarer til lov om boligbyggeri § 77, stk. 2, idet man samtidig fastsætter, at de lejemaal, som kommunerne indgår om pensionistboliger, skal indgås på vilkår, der fastsættes af boligministeren. Reglerne i lov om boligbyggeri vedrørende boligministerens godkendelse af kommunale pensionistboliger forudsættes opretholdt.

Til nr. 14-16.

Ændringsforslagene indeholder en række bestemmelser, der i hovedsagen er overført fra lov om boligbyggeri.

Til nr. 14.

Bestemmelsen i § 17 svarer til § 80, stk. 1 og 3, i lov om boligbyggeri.